

הפסח הזה כולנו מרויחים

דיסקונט EXTRA

לקראת הפסח קונים בתשלומים ומקבלים הנחת מזומנים. עם דיסקונט EXTRA הפסח הזה כולנו מרויחים. כן, כשאתם עורכים את הקניות לפסח, שלמו בשיק דיסקונט EXTRA תהנו גם מהנחת מזומנים וחשבונכם יחוייב ב-10% תשלומים... ויותר.

דיסקונט EXTRA - רק בבנק דיסקונט.

בנה דיסקונט יוגי קרוז אלון

חדשות בחברת שרותיהדרך

שגריר רכשה לאחרונה עשר משאיות גרר חרישות, בנוסף ל-12 ניירות-השרות שנרכשו במהלך 1987. ובסך הכל מונה צייהשרות של שגריר 56 רכבי-שרות — 33 גוררים ו-23 ניירות-שרות.

מיכה קראוס (30) מונה כסמנכ"ל לתפעול בחברת שגריר (מגור). עד למינויו לתפקיד הסמנכ"ל שימש קראוס כמנהל תפעול ארצי בשגריר, חברת שרותיהדרך הגדולה בארץ, שהינה בבעלות הסנה, דלק והסניקס.

משקפיים בסכום סמלי

חולים מאוחרת לבחור מסגרת מרשימת רגמים מגוונת ועדשות במספרים סטנדרטיים שאושרו על-ידי הקופה, כשהעלות העיקרית על-חשבון הקופה ועל החבר לשלם סכום סמלי בלבד.

הנהלת אורית הבטיחה גם הנחות מיוחדות לסוגי מסגרות, עדשות ומוצרים אחרים שאינם כלולים בהסדר זה.

הסדר לשירות חדש ובלעדי, לפיו יסופקו, החל מהחדש, משקפיראיה אופטיים לחברי קופת חולים מאוחדת, הושג בין הנהלת הקופה לבין אורית, רשת אופטיקה בע"מ, שחבריה הם אופטומטריסטים מוסמכים, מורשים על-ידי משרדהבריאות, בעלי מכוניס ברחבי הארץ.

הסדר בלעדי זה מאפשר לחברי קופת

במדיונה

מיישפט סיפורים מקאבריים

התובע התעלף

בבית המישפט ונוכר

במיקרים קודמים

דומים

אנשי מגוידור-אדום העלו את יצחק עזרא על האלונקה, ולקחו אותו ממסדרון בית-המישפט ישר לבית החולים. עזרא התעלף ממש ליד דלת האולם של השופטת הרסה בן-עיתו, דקות ספורות אחרי שיצא מלישכתה. עורר-דינו, זאב קובלר, חזר לאולם והסביר לשופטת את אשר קרה.

"מיקרים כאלה מבהילים מאוד", אמרה השופטת, ונוכרה במיקרה נורא יותר, כאשר עמד עד על רוכן-העדים ונחקר חקירה נגרית ולפתע, באמצע המילה, מת מדום-לב. "המתמחה אף ניסה לעשות לו החייאה", סיפרה השופטת.

גם עורר-הדין קובלר נוכר בסיפור דומה, שקרה לו בבית-המישפט ברמת-גן. "הזמינו לעדות את הוריו של מישוה, וכאשר האם עלתה על דוכן העדים, עוד לפני שהספיקו לשאול אותה את השאלה הראשונה, היא נפלה מתה."

פשרה מעולפת. עורר-הדין סיפר לשופטת כי לקוחו, שהתעלף, רגיל לנהוג כך, וכי הוא התרגש מאוד מהמישפט ומהצעת-הפשרה שעליה עמד לחתום באותו בוקר. השופטת חשבה לרגע והחליטה שמכיוון שלא ברור לה אם התובע אמנם התעלף או רק התחזה כמתעלף, יידחה המישפט ליום אחד בלבד, ויימשך למחרת, אלא אם תובא לבית-המישפט תעודה רפואית חתומה כדין.

המתעלף, גבר בשנות ה-50 לחייו, הוזעק באותו בוקר לבית-המישפט, מכיוון שהשופטת סירבה לדחות את הדיון בתיק, אלא אם כן יחתם בבית המישפט הסכם-פשרה. עורר-הדין קובלר טילפן לעזרא וביקש ממנו לבוא לבית-המישפט. השופטת הכניסה את הצדדים ללישכתה, והסבירה שיש שתי אפשרויות — או לחתום בו במקום על הסכם-פשרה בתביעה שהגיש עזרא נגד חברת-הביטוח, או שהוא יעלה לדוכן-העדים ויפתח בפרשת-התביעה.

כאשר יצאו הצדדים מלישכת השר פטת ועמדו להיכנס לאולם, אמר עזרא לעורר-דינו שהוא מוכן לחתום על הסכם-פשרה ונפל מתעלף על הארץ.

למרות סטירות-לחי וכוסמים ש' שפכו עליו הסוכבים, לא התאושש המתעלף, ונשאר שוכב על ריצפת המסדרון בית-המישפט, כאשר רגליו שעונות על ספסל וראשו מונח בשלולית-מים על המרצפות.

דדני חיים

התוכי ומשחית הסכינים

שני האחים רבו

ושלפו סכינים

בגלל שיחורור התוכי

אילנה אלון

היה זה סיכסוך של מה בכך, אמר הסניגור, עורר-הדין דויד חושן, לשור פט אריה אבן-ארי.

בסיכסוך זה גרם האח האחד, הנא- שם בבית-המישפט, לדקירה בחזהו של אחיו, צבי יונה.

"על מה בכל זאת היה הסיכסוך?" שאל השופט כסדרנות. ונענה: "הסיכסוך סוך היה בגלל שיחורורו של תוכי."

התובעת שרה רדין ביקשה מבית המישפט לעצור את הנאשם עד תום

ההליכים, והסבירה שהוא אדם אלים, ושיש לו הרשעות קודמות רבות על תקיפות, איומים ותקיפת-שוטר. אבל הסניגור ניסה להסביר לבית-המישפט את הרקע המיוחד של הדקירה הנזכרת.

"הפצוע אמר במישפטה כי נדקר בגב, אבל מתברר שנדקר בעצם בחזהו. זה אומר שהוא נדקר בסכין שהחזיק בידיו תוך כדי הקטטה", אמר הסניגור. הוא הסביר שלפצוע היתה גישה ישירה לסכינים, מכיוון שהוא במיקצועו משחיד-סכינים.

ואז דקר אותי. השופט התעניין אצל הנאשם מדוע שיחרר את התוכי, והנאשם אמר: "כבודו, זה בעצם תוכי שלי. הוא חי כל הזמן לברו בכלוב, ובאחד הימים ראיתי בחצר, על העץ, תוכי נר. בתמימותי חשבתי שאם אפתח את הכלוב, התוכי הור ייכנס ויארר לתוכי שלי לחברה. אז פתחתי את הדלת. אבל מה שקרה היה שהתוכי שלי ברח והצטרף לתוכי שעל העץ."

הסניגור ביקש להכניס את האח הפצוע לאולם, כדי שהשופט יתרשם ממנו. צבי יונה, גבר נמוך-קומה, נכנס לאולם והשופט שאל אותו כיצד הוא מרגיש. "טוב, תודה", ענה הגבר. "אני טיפילתי בתוכי", הסביר לשופט "כעסתי על אחי ששיחרר אותו, ואז הוא דקר אותי."

התובעת ביקשה מהאח שנפצע לסיפר לבית-המישפט מה שאמר במישפט

התוכי

אורח על העץ

רה בדבר שיחורורו של אחיו מצה"ל. הוא שוחרר מפני שהיו לו בעיות נפשיות", אמר.

אז קם הנאשם על רגליו וביקש לאמר מילה לבית-המישפט: "כבוד בית-המישפט", פתח, "אחי אמר שיש לי בעיות נפשיות, אבל הוא לא מומחה לנפש. הוא בסך-הכל משחיד-סכינים! יש לי באמת הרשעות קודמות, אבל כולן היו בגלל עניינים קטנוניים. וזה היה בתקופה שהייתי מסוכסך עם אחתי. בינתיים נפרדנו, ואין לי יותר בעיות. כיום אני מתפקד היטב, יש לי עסק משגשג ואני לא מסוכסך לחברה. אני מבקש לשחרר אותי בערכות."

לדרת מהעץ. השופט שמע את דברי הנאשם ופנה אל הסניגור: "האם תוכל לעזור לתביעה לדרת מהעץ הגבוה שעליו טיפסה, כאשר ביקשה לעצור את הנאשם עד תום ההליכים?"

השופט ביקש לברר אם יש איזה כך מישפחה שיוכל לקחת אליו את הנאשם, כדי שיתגורר רחוק מהאח הפצוע ולא תהיינה ביניהם קטטות נוספות.

גיסו של הנאשם, המתגורר במושב בניה, התנבר. הוא אמר שהוא מכיר היטב את הנאשם, ובטוח שיוכל לעזור לו לעבור את התקופה בביתו.

או כתב השופט: "המיקרה אירע על רקע שיחורורו של תוכי דהיינו, מעשה שטות שהגיע לאלימות. אמנם עברו של הנאשם אינו קל... אך נראה כי מרבית ההרשעות הן עתיקות. מכיוון שגיסו מוכן לקבלו לביתו, אני מחליט לשחררו בערובה, בתנאי שייבדק בבית-חולים פסיכיאטרי באר שר למצבו הנפשי."

כך שוחרר הנאשם בעקבות התוכי.